

καίνον αγαθόν, οὔτε αὐτὸ αγαθὸν ὄντι καὶ γὰρ ἂν
 ἀν' μικρῶ ὑπαρξῆι αγαθὸν οὔτε κορυφαῖον ὄντι
 γὰρ ὅπως ὑπαρξῆι τὸ ὅταν αὐτὸ ὑπαρξῶν, ἵαται
 καὶ κορυφαῖον ἵαται, ἀλλ' ὅπως ὑγίαια ὁμοίως
 ἢ καὶ ἡδὴ δὴν τεχνῶν ἕκαστη δὴ αὐτὸ ποιεῖ ἵαται
 τὸ αγαθόν· καὶ ἔστι τι αὐτῶν κελόν, καὶ τὸ αὐτὸ
 κορυφαῖον, τὸ δ' οὐ κορυφαῖον. τὸ ἢ ποιῶν τὸ
 αγαθόν, τὸ οὐ ἕνεκα αὐτοῦ ἔστι ἢ τὸ ἐν ταῖς ἀκινή-
 ταις φασκεῖν, ὅτι οὐδὲ ἢ ἡδέα ταγαθού τὸ ζῆ-
 τῶν ἡδὴν αὐτὸ τὸ αγαθόν ὄντι, οὔτε τὸ κελόν. B
 τὸ δ' ἢ καὶ ἀκίνητοι καὶ αὐ κορυφαῖον, τὸ ἢ κελ-
 νητὸν ἡδὴ, ἀλλ' οὐ κορυφαῖον. τὸ δ' οὐ ἕνεκα,
 ὡς τέλος ἀρῆσιν καὶ αἰπὸν ἡδὴ αὐτῶ, καὶ
 κορυφαῖον πάντων. ὡς τούτων αὐτῶν αὐτὸ τὸ
 αγαθόν τὸ τέλος ἡδὴ αἰσθητῶν κορυφαῖον. τὸ
 δ' ὄντι τὸ ἑαυτὸ τὴν κυρίαν πᾶσιν, αἰσθητῶν ἢ
 ἐστὶ πολιτικῆ καὶ ὁικονομικῆ καὶ φρονήσεως. διαφέ-
 ρουσι ἢ αἰπὸν αἰ ἕξεισιν παρὸς τὰς ἡδὴσ, καὶ
 ἐστὶ αἰσθητῶν ἡδὴ. παρὸς δ' ἡδὴ ἡδὴσ εἶ τι διαφέ-
 ρουσι, ὡς ἐργον λεκτικόν. ὅτι δ' αἰπὸν τὸ τέλος
 ὡς ἕφ' αὐτῶ, δηλοῖ ἢ διδοσκαίεα. ὅτι ἐ-
 κκεῖσιν αὐτῶν αγαθόν. αἰπὸν γὰρ τὸ οὐ ἕνεκα.
 ἢ ἐπιδοῖσιν αὐτῶ ἡδὴ αἰπὸν τὸ δ' ἡδὴ αἰπὸν τὸ
 τὸ συμπερὸν παρὸς αὐτῶ τὸ δ' ἡδὴ αἰπὸν τὸ
 ἡδὴ αἰπὸν ὡς κελόν, καὶ τότε τὸ δὴν τὸ
 αγαθόν ἡδὴ τὴν ἡδὴσ. ἢ τὸ δ' ἐκκεῖσιν
 οὐδ' ὅτι αγαθόν ἢ ἡδὴσ, ἀλλ' ἡδὴσ σφαιρῆσ, ἢ
 ἡδὴ ἡδὴσ (οὐτὴ γὰρ τὸ δὴσ δὴσ δὴσ λόγους σφ-
 φίζονται) ὡς αὐτῶ οὐδ' ἡδὴσ ἀρῆσ οὐδὲ μῆσ.
 τὸ δ' ὡς τέλος αγαθόν αἰσθητῶν, καὶ τὸ ἀρῆσιν
 ἡδὴ κορυφαῖον, σκεπτικὸν ποιεῖ τὸ ἀρῆσιν
 πάντων, ἕνεκα τὸ ἀρῆσιν, καὶ ταῦτα δὴσ
 ἡδὴσ ἡδὴσ ἀρῆσιν.

fimiliter, neque commune bonum, neque
 ipsum bonum est. Si nanque mediocri bo-
 no insit, nihil operabitur. Neque enim
 quomodocunque medicina in quolibet
 operabitur, sed vt sanitas acquiratur, si-
 militer & reliquæ artes singulæ. Verum
 quot modis dicantur bonum, & quod in
 eo sit pulchrum, quod agibile, illud verò
 non agibile. Eiusmodi autem bonum est
 id, cuius gratia: ex immobilibus autem
 non liquebit, quod neque commune, ne-
 que ipsum bonum, quod quæritur, idea
 boni existat. Illud enim immobile est,
 non agibile: hoc verò mobile, sed nihilo
 tamen magis agibile. Id autem cuius gra-
 tia, finis est præstantissimus, primùmque
 omnium, tum causa inferiorum. Quocir-
 ca rerum homini agibilibus ipsum bonum
 finis, subiectus scilicet omnium re-
 cticæ, politicæ, œconomicæ, prudentiæ.
 Qui habitus ab aliis quidem differunt, eò
 quod eiusmodi sunt: verum à se inuicem
 quomodo distinguantur, post explicabi-
 tur. Caterùm finem causam inferioribus
 esse, ostendit ratio, qua finem definiens,
 reliqua eò bona demonstrat, quòd fi-
 nis causa existant, velut sanum vt sit cor-
 pus, quia causa est aliqua, ea vtique ad
 ipsum confert. Porro sanum esse tanquam
 causa mouens sanitatis est, quæque, vt alij
 bono sanitas sit, facit. Præterea neque hoc
 demonstrat, sanitatem bonam esse scili-
 cet, nisi sophista, aus non medicus est is,
 qui ea de re disputat. Hi enim in aliena
 arena sese iactando caillantur. Neque
 vilius artis principium monstratur. Id ve-
 rò, quod homini, vt finis, bonum est, cum
 omnium, quæ quidem possunt ab homine
 fieri, sit præstantissimum, videndum præ-
 stantissimum quoties dicatur: si quidem
 hoc præstantissimum est, initium disputa-
 tionis aliud fumentibus erit.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
 ἠθικῶν εὐδαιμονίων
 τὸ Β.

ARISTOTELIS
 Ethicorum Eudemiorum
 LIBER SECVNDVS.
 CAPVT I.

Κεφάλαιον α.

Μετὰ τὴν ταῦτα δὴσιν κορυφαῖον ἀρ-
 ῆσιν ὡς ἡδὴσ ἐποικίαν λεκτικόν.
 πάντα δὴ τὰ αγαθὰ, ἢ αὐτῶ, ἢ
 ἐν ψυχῇ· καὶ τούτων ἀρῆσιν τὰ ἀρ-
 ῆσιν ψυχῇ, καὶ τὰ ἀρῆσιν διανοητικῆ καὶ ἐν
 τῶν ἐξ ὁικονομικῶν λόγους. φρονήσεως γὰρ καὶ
 ἀρῆσιν καὶ ἡδὴσ, καὶ ψυχῇ· ὡς ἡδὴσ ἢ

FOST hęc autem in sequentibus
 aliud principium constituen-
 dum. Omnia enim bona aut ex-
 tra nos sunt, aut in animo posita
 sunt: præstantiora autem animi bona,
 quemadmodum & peruiulgata oratione
 distinguimus. Prudentia enim virtus, &
 voluptas, in animo sunt, quorum ars